
Rolnummer : 283

Arrest nr. 21 /91
van 4 juli 1991

A R R E S T

Inzake : De prejudiciële vraag gesteld door de politierechtbank van het eerste kanton van Hoei bij vonnis van 29 april 1991 inzake het Openbaar Ministerie tegen LISSENS

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters I. PETRY en J. DELVA,
en de rechters L. DE GREVE, L.P. SUETENS, M. MELCHIOR, H.
BOEL en P. MARTENS,
bijgestaan door de griffier H. VAN DER ZWALMEN,
onder voorzitterschap van voorzitter I. PETRY,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. ONDERWERP

Bij een vonnis van 29 april 1991 heeft de politierechtbank van het eerste kanton te Hoi, inzake het Openbaar Ministerie tegen Pierre LISSENS, aan het Arbitragehof de volgende vraag gesteld :

"Levert de omstandigheid dat een persoon die van een overtreding van het Strafwetboek en van het verkeersreglement wordt beticht, krachtens artikel 3 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie de politierechtbank niet om opschorting van de uitspraak kan vragen, terwijl, in hetzelfde geval, indien dezelfde persoon naar de correctionele rechtbank zou zijn verwezen, hij wel om opschorting had kunnen vragen, niet in die zin een schending op van artikel 6 van de Grondwet, dat binnen een zelfde categorie justitiabelen wordt gediscrimineerd, aangezien sommigen wel, en anderen niet om opschorting kunnen vragen ?".

II. DE FEITEN EN DE VOORGAANDE PROCEDURE

Pierre LISSENS is voor de politierechtbank te Hoi vervolgd wegens onopzettelijke slagen en verwondingen (artikel 418 en 420 van het Strafwetboek) en wegens het niet verlenen van voorrang aan een van rechts komende bestuurder (artikel 12.3.1, K.B. van 1.12.1975; artikel 1, K.B. van 7.4.1976).

Bij beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Hoi van 14 september 1990 was Pierre LISSENS naar de politierechtbank van Hoi I verwezen uit hoofde van slagen en verwondingen.

Voor de politierechtbank betwistte de beklaagde zijn aansprakelijkheid niet, maar liet hij opmerken dat zijn

verwijzing naar dat gerecht hem niet in staat stelde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te vragen terwijl hij dat wel had kunnen doen indien hij voor de correctionele rechtbank zou zijn verschenen. Op zijn verzoek heeft de politierechtbank bij vonnis van 29 april 1991 de voormelde prejudiciële vraag gesteld.

III. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door de overzending van een expeditie van de verwijzingsbeslissing, op 3 mei 1991 op de griffie ontvangen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers P. MARTENS en L.P. SUETENS hebben, bij inzage van het verwijzingsvonnis en in de huidige stand van de zaak, geoordeeld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof voor te stellen te beslissen, bij wege van arrest, dat de gestelde vraag klaarblijkelijk zonder voorwerp is geworden, en hebben dienaangaande op 22 mei 1991 voor het Hof verslag uitgebracht.

De conclusies van de verslaggevers zijn aan de partijen ter kennis gebracht bij op 27 mei 1991 ter post aangetekende brieven, die op 28 en 29 mei 1991 aan de geadresseerden zijn ter hand gesteld.

Er is geen memorie met verantwoording ingediend.

De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de organieke wet van 6 januari 1989

betreffende het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. IN RECHTE

Bij arrest nr.9/91 van 2 mei 1991, gewezen in antwoord op prejudiciële vragen die door de politierechtbank te Brussel, 7de kamer, bij vonnissen van 20 december 1989 en 11 januari 1990 werden gesteld, zegde het Arbitragehof voor recht : "Artikel 3 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, schendt artikel 6 van de Grondwet niet, inzoverre het de politierechtbank niet toestaat de opschorting van de uitspraak te gelasten voor de dader van een of meer misdrijven die met toepassing van artikel 4 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden naar dat gerecht is verwezen".

De door de politierechtbank te Hoi gestelde vraag is identiek aan die waarop het arrest nr. 9/91 antwoord heeft gegeven. De aangevoerde discriminatie impliceert een vergelijking van dezelfde categorieën van beklaagden en uit het dossier blijkt geen juridisch verschil tussen de twee situaties.

Toen de politierechtbank te Hoi op 29 april 1991 uitspraak deed, had het Hof zijn arrest van 2 mei 1991 niet gewezen, zodat de politierechtbank artikel 26, §2, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof niet kon toepassen, naar luid waarvan de rechter niet gehouden is een vraag te stellen aan het Hof "wanneer het Arbitragehof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met hetzelfde

onderwerp."

In de zin van artikel 72 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 kan een prejudiciële vraag als klaarblijkelijk zonder voorwerp worden aangemerkt wanneer "het Hof reeds eerder eenzelfde vraag heeft beantwoord" (Gedr.St., Kamer, 1988-89, nr.633/4, p.38).

De partijen, die op 28 en 29 mei 1991 de conclusies van de verslaggevers hebben ontvangen waarin aan het Hof wordt voorgesteld te oordelen dat de vraag klaarblijkelijk zonder voorwerp is geworden, hebben geen memorie met verantwoording ingediend binnen de termijn van 15 vrije dagen als genoemd in artikel 72, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989.

Bijgevolg kan de zaak zonder verdere rechtspleging worden afgedaan en een arrest van onmiddellijk antwoord worden gewezen.

OM DIE REDENEN,

HET HOF

Zegt voor recht :

artikel 3 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, schendt artikel 6 van de Grondwet niet, inzoverre het de politierechtbank niet toestaat de opschorting van de uitspraak te gelasten voor de dader van een of meer misdrijven die met toepassing van artikel 4 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden naar dat gerecht is verwezen.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 4 juli 1991.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN DER ZWALMEN

I. PETRY

